

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Hebdomas Patientiae Sive Methodus Facilis Totam
Septimanam Inter Omnes Fortunae, Ac Vitae, Coeterosque
Causas Humanas In Sancta Quietate, Pace, Et Patientia
Transigendi Ex Consideratione, Imitatione Et ...**

Dietmer, Georg

Moguntiae, 1674

Dies Dominica. Tuam ipsius animam pertransibit gladius doloris Luc. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46586](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46586)

DIES DOMINICA.

Tuam ipsius animam pertransibit gladius doloris *Luc. 2.*

CAPUT I.

Magnitudo dolorum B. Virginis Mariæ consideratur ex Revelationibus, &

SS. Patribus.

Non est mihi animus Parthenophile diebus singulis singulos matris tuæ pertractare dolores ; sed vel aliquos tantum , vel generatim omnium magnitudinem & acerbitatem è sacris scriptorum monumentis depromere ; quo tantorum dolorum sensum , non tam pro innatâ , & congenita tibi indole , compassionis plena ; sed potius dulcissimæ matris tuæ imi-

tandæ studio, ac zelo eandem venereris
 libentius, ejusque vestigia majori pati-
 entia perscruteris, juxta dictum *Eccl. 7.*
gemitus matris tuæ ne obliviscaris. Unde qua-
 rundam SS. Personarum divinitus acce-
 ptas revelationes, Patrumque nonnul-
 lorum gravissima testimonia de Maria-
 nis doloribus hoc primo capite sic tibi
 ob oculos ponam, ut paulatim & quasi
 sensim sine sensu te ad propositum mihi
 finem disponam & convertam. Atque
 imprimis acerbissimi doloris Virginei
 existit præsciis vates Iustus Simeon,
 quando filium suum Domino sistenti
 Virgini in hæc verba locutus *Luc. 2.*
Tuam ipsius animam pertransibit gladius dolo-
ris. Hunc gladium ab eo quidem tempo-
 ris articulo continuo experta fuit Vir-
 go, juxta illud: Maria autem conserva-
 bat omnia conferens in corde suo; tum
 tamen acrius desæviebat acies tam diri-
 mucronis, quando juxta crucem consi-
 stens eos doloris cruciatus perlesit, quos
 Divæ Brigittæ in revelationibus à sede
 Apostolica approbatis sequentibus ver-
 bis exponit: *Ex oculis meis erumpebant la-*
chrimæ,

*lacrime, sicut sanguis evenis. Easdem lacrymas præ doloris magnitudine cruore rubicundas fuisse tradit Theophilus historicus in antiquissimo manu scripto, qui in celebri Hieronymianæ Congregationis Bibliotheca Bononiæ asservatur his lineolis: Planxerat tantum Maria virgo affligens se, ut oculi ejus ruberent sanguine, & palpebræ ipsius tumerent; jam corrosæ erant genæ illius roseæ; etiam lacrimæ sanguineæ de ejus oculis emanarunt, propter fletum tam amarum. Haecenus ille. Testatur hoc ipsum S. Germanus dulcissimam matrem nostram tanto dolorum cumulo fuisse obrutam, ut post uberrimum decidens aquæ flumen in lacrimas sanguineas fuerit soluta, sic enim teste Daniele Malonio in Christi stigmatibus cap. 13. tristissimam Dominam filium foventem, & amarissime plorantem describit: **MARIA** virgo deposito Christo de cruce, osculata est os ejus plusquam mille vicibus: osculabatur benignum caput ejus spinis coronatum, faciem ejus livoribus plenam: osculabatur frontem, & collum; osculabatur manus clavis perforatas: osculabatur brachia, & pedus lancea perforatum:*

*tum: osculabatur pedes clavis perfossos: lavit
 & rigavit lacrymis universa ejus vulnera: &
 plorans acerrime super singulis, amplexabatur
 caput, comprimens ad ubera sua &c.* Fuit au-
 tem hic imber lacrymarum tantus nimio
 doloris sensu expressus, ut scribat S.
 Bernardus *in plandū B. V.* Deum quibus-
 dam contemplationis studiosis aperuisse
 tristissimam matrem præ amore, & com-
 miseratione quæ filii moribundi & mor-
 tui calamitates deplorabat triginta la-
 crymarum millia & nongentas profudisse.
 Eheu miserum spectaculum, amantif-
 sime mi frater Parthenophile! cernis
 matrem naturâ complexionēque tene-
 ram, uberrimis lacrymis, iisque nonnul-
 lis sanguineis perfusam, ac prope im-
 mersam, & te necdum illius miserescit?
 Cernis Virginem indole nobilem, stem-
 mate ex avis regiam, tanto doloris gla-
 dio sauciam, & nondum ingemiscis? Dei
 matrem dolore, amoreque ebriam super
 primogeniti filii mortem agonizantem
 potius, quam contabescentem, & nec-
 dum plangis? Eheu dulcissima mater mea
 tune es quæ tot ærumnis absorpta sub
 cruen-

cruento crucis stipite me, fratremque
meum Parthenophilum filios doloris
genuisti? Ego sum, inquit, Parthenophi-
le, mater vestra, ego notum miseris asy-
lum, afflictiis levamen, fons omnis sola-
tii, ipsa modo afflictiissima, & omni sola-
tio destituta. Et quid ni ego mater vestra,
imo flebilis mater Jesu filii mei hujus
morte, qua vitam vobis protulit, inge-
miscerem, cujus obitus immanitate terra
horruit, & Saxa indolere? Aspice ite-
rum, iterumque sanguineas lacrimas
Parthenophile, atque per has nomine
ipsius matris, & Dominæ nostræ Temet
ego rogo, obtestor, & adjuro ne vel ho-
die impatienti animo, in considerata
mente, perverso ore, vel preciosum
Christi sanguinem, cœteraque sacra
blasphemes, vel proximo maledicas, vel
temere perieres. Sed quò ego rapior sub
initium recordationis dolorum Mariæ?
cohibe tantis per mecum lacrymas, &
preme cordis singultus, ac suspiria, dum
quosdam adhuc testes hujus doloris ad-
duxero; ubi ipsam deinde matrem gla-
dio doloris perfossam audiêrei, fræna

Angultibus laxare licebit. Itaque ma-
 gnus Dei Matris cultor Bernardinus se-
 nens. serm. 6. non dubitat asserere, *Dolo-*
rem Marianæ pectoris tantum exstitisse, ut si in
singulos homines divisus fuisset, vitam singulis
ademisset & S. Paulinus Ep. ad August. sic
restatur: Doloris idem gladius qui Christo in
cruce mortem attulit, Matris animam mærore
transfixit. Revoca tibi in mentem qui-
bus verbis Dominum alloquatur S. A-
madæus L. usan. homil. 5. de Virg. Ma-
ria: O Veneranda, inquit, & plena doloris ac
lacrymarum memoria, recordari qualiter san-
cta illa anima gloriose passa sit, quasque pertule-
rit de Christi morte angustias? pallidus vultus
Iesu ex anguem reddebat vultum Matris; Ille
carne, illa corde passa est; denique contumeliæ:
& opprobria impiorum in capite Materno re-
fundabant; Mors Domini illi morte amarior
fuit. Sed libet forte magis ipsam afflictis-
simam Virginem audire. Eam itaque sic
inducit plangentem B. Ephrem in lament.
V. Cum gravibus suspiriis, cum fletu ingenti
cum lamentis dolorosissimis exclamavit dicens:
Mi fili dulcissime, mi fili, & mi Deus! deficio
Te suspiciens in ligno suspensum, conclavatum,
plagis-

plagisque plenum; *Mi fili! O Simeon admirande, enunc gladius quo mihi prædixisti cor meum trajiciendum: Ecce gladius, ecce vulnus, fili mi, & mi Deus! Tua mors meum cor subiit, viscera mea sunt disrupta, & pectus meum gravis pertransiit gladius. Eandem vero sic loquentem inducit S. Anselmus de lament. B. V. Aspiciebam Dominum & filium meum pendentem in cruce, & morte turpissima morientem, & tanto dolore vexabar in mente, quod non possum explicare sermone, manabat sanguis ligno manibus, pedibusque confixis: de vultu ejus effluxerat pulchritudo omnis, qui tamen erat speciosus præ filiis hominum, quia iniquorum fœdatus erat sputis. Iste dolor mihi erat maximus, quia videbam me desertam ab ipso, quem virgo conceperam & genueram, nec supererat alius, quia mihi erat unicus. Videbam mori quem dilexit anima mea & tota liquefiebam præ doloris angustia, dabam gemitus & suspiria; flebam dicendo, & plorabam per verba talia. O fili chare, o benigne nate, o amor unice: fili mi dulcissime da mori tecum, & ne derelinquas me: nil mihi dulcius vere, quam tecum mori amplexatâ cruce, & nil amarior certè quam vivere sine te. Tu mihi Pater, tu*

*mibi filius, tu mihi sponsus, tu mihi Thesaurus,
 tum ibi omne bonum. Nunc orbor Patre, vi-
 duor sponso, desolor prole, omnia perdo, uno
 perdito te. Parthenophile, ô vere quis non
 fleret, Christi matrem si videret, in tanto
 supplicio, propera igitur mecû ad angu-
 lum cubiculi, ibique corda suspiriis gra-
 vida in contestationem compassionis
 erga dulcissimam matrem non nihil la-
 xemus; dicamus cum Jeremia Thren. 1.
*facta est quasi vidua Domina gentium; plo-
 rans ploravit in nocte, & lacrymæ ejus in ma-
 xillis ejus; non est qui consoletur eam ex omni-
 bus charis ejus & Thr. 2. cui comparabo te, vel
 cui assimilabo te filia Hierusalem; cui adæ-
 quabo te, & consolabor te virgo filia Syon?
 Magna est velut mare contritio tua, quis me-
 debitur tui? deduc quasi torrentem lacrymas,
 & per diem ac noctem non des requiem tibi ne-
 que taceat pupilla oculi tui, quia submersum
 est cor tuum in temetipsa, quoniam
 amaritudine plena es.**

CAPUT

CAPUT II.

In honorem dolorum B. Virginis Mariæ patienter ferre oportet calumnias detractiones, accusationes, & delationes falsas.

Ingenuus es Parthenophile, imo plane Inobilis; eam enim pro matre agnoscis & habes; quæ Patriarcharum, regum, ducumque non modo in terris filia existit; sed quæ & modo audiat, sitque regina mundi, ac cœlestis totius hierarchiæ. Unde nihil æque animum tuum pulsat, eumque citius è statu suo deijcit, quam si falsis criminationibus, inopinatis calumniis aut detractionibus infesteris; nec hoc omnino immerito: si enim sapientissimo Regum credimus *Eccl. 7. calumnia conturbat sapientem, & perdit robur cordis ejus*; dum scilicet, ut ait Gregorius Thaumaturg. insidias struit, & constantem labe faciat virum. Neque tu solus criminationes ejusmodi & calumnias metuis; vel detractionibus liberari appetis. Metuebat olim & ipse, qui sic scripsit spiritu sancto afflatus *Eccl. 26. A tribus timuit cor meum, & in quarto facies mea metuit delaturationem*

ram

ram civitatis, collectionem populi, & calumniam mendacem. Liberari vero petiit, qui alias patientiæ suæ securus, alloqui Deum sic non est veritus: *Memento Domine David, & omnis mansuetudinis ejus. cum Psal. 118. rogat: Redime me à calumniis hominum, ut custodiam mandata tua. Verum cum & ingenuus sis, sanctissimæ matris tuæ vestigia, & monita sequaris necesse est; & cum de nobilitate tanta glorieris, etiam heroicis actus, ac strages edas, summopere te addecebit. Porro amantissimæ matris vestigiis, monitisque insistes; si ex ejus observantia falsas, verasque accusationes, delationes injuriosas, calumnias, ac detractiones absque omni excandescencia, & vindictæ meditatione studiose coneris perferre. Generoso autem facinore te exornabis, si ad objecta taceas, remque totam divinæ providentiæ transmittas, victoriam certam consecuturus, ut ait S. Ambrosius serm. 17. in Psal. 118. Christus calumniis appetitus silentium detulit triumphale. Possẽm tibi hoc loco, mi Parthenophile catalogum bene longum afferre*

afferre eorum, qui injuriis, ac criminationibus ejusmodi laceffiti, gloriose divinâ eos comitante gratiâ naturæ impetus devicerunt: sed ne copiosior sit eorum series; quam ut hocce libello contineri possit; unius duntaxat qui præ reliquis Virginei honoris tuendi cense-ri potest fuisse studiosior, exemplum in medium proferam.

Testatur de Beatissimo comite Elzeario in vita ipsius virius, eum ab impiis Arrianis multas injurias, atroces contumelias, falsaque testimonia quæ feliciter ulcisci posset, pertulisse, in iisque perferendis sic se continuïsse, ut etiam præcipuum eorum architectum ad se cum reliquis nobilibus accedentem præ reliquis honorificè exciperet, ac singularia peculiaris amicitia officia ostenderet. *Dalphina* castissima conjux rem admirata, ut certius veritatis ejus periculum faceret, in hæc verba scribitur eum allocuta. *Quid Tu hominis es Elzeari? qui nunquam erga eos, qui calumniis & injuriis te onerant, commoveris: Truncus es, an rupos? certe homo es, aut forte nescis & ne-*
quis

quis

quis irasci? ad quæ compositissimo vultu Elzearius: Ecquid prodest Dalphina irasci? nihil profecto, explicabo tibi arcanum pectoris mei: noveris itaque me aliquando sentire aliqua in animo adversus infestantes me indignationem; sed illico converto me ad expendendas injurias falsaque testimonia Christo impacta, eumque imitari gesiens, mihi dico: etiamsi famuli tui barbam tuam convellerent, & colaphos tibi infringerent, nihil esse ad Dominum tuum, qui majora perpessus est. Certumque habeas, Dalphina, me nunquam cessare à commemorandis injuriis salvatoris, donec animo pax, & tranquillitas oriatur. Generosi ista militis Christi, ac synceri filii Mariæ dicta sunt, & facta Parthenophile. Durum licet fateor, ac permolestum. Simile tamen, aliquid omnino à te spero, exspectoque, qui amore Christi patientis, & condolentis amantissimæ Matris tuæ exemplo adductus statuisti omnino patientiam excolere. Quo namque judicio, inquit S. Franciscus de sales, dilectionem nostram probemus ei, qui tanta nostri causa pertulit opprobria, nisi repugnantis nature motibus domandis, & contradictionibus aliorum patienter ferendis: Ad hanc.

hancce patientiam dolorissima Mater tua te hortatur Parthenoph. verbo, & exemplo. Verbo quidem dum ait: *O vos omnes qui transitis per viam, videte si est dolor, sicut dolor meus.* Exemplo autem, quando patientissima Virgo omnium injuriarum, ac falsarum criminationum, filio illatarum particeps effecta, Maria cum Jesu tacebat. Quam invicta inter atrocissimas calumnias filio, sibi que impactas? quam nulla unquam dejecta mole incubantium malorum; per omnia similis hac in parte filio, qui saturabatur opprobriis & maledictis, & cum constanter accusaretur, tacebat patientissimus tuus, meusque Jesus: tacebat omnium calumniarum ac detractionum particeps Tua, meaque amantissima Mater. Illa, illa afflictissima Mater per mediam infamiam, per derisiones, sanas, & exprobrationes, quasi Mater deterrimi latronis cum filio tendebat ad ultimi supplicii locum, & à lictoribus Deicidis circumdata stabat invulnerabilis, undique injuriarum vulneribus perfossa; nec aliud contra Virginem poterat gens maledicens, & blasphemans, quam

quam

quam possit contra solem obsusa nebula. Sed age sis, Parthenophile, apud animum tuum perpende, quo demum animo laturus esses, si Pater tuus, Materve, frater aut soror iis criminationibus, delationibus, calumniis, accusationibusve falsis afficeretur, quibus Dei & Mariæ filius exceptus est vel in vita, cum eum potatorem, amicum publicanorum, habentem dæmonium, & magum vocitabant; vel dum eum in passione sua seductorem, blasphemum, latrone deteriorem exclamabant; vel cum affixum jam cruci capita sua moventes & blasphemantes deridebant. dicebantque Vah qui destruis templum Dei? si filius Dei est, descendat de cruce; speravit in Deo, liberet nunc si vult eum. &c. Age, inquam, si hæc Patri, fratrive tuo innocenti contingerent, quid tibi animi superesset? An non mille millia si posses tonitrua in calumniantium capita contorqueres? Et fiebant tamen illa dilectissimo suo filio Jesu, & tacebat illa benedicta, gemens quidem, & dolens, sed tamen patientissima Mater Jesu.

Age

Age igitur Parthenophile tantæ Matris te filium non degenerem, sed fortem proba ac magnanimum; & quando omnia tibi possibilia in honorem dilectissimæ tuæ Dominæ & agere, & pati decrevisti, hocce die, qui tibi per annum sæpius redibit, atque utinam semper faustus! quibus quibus demum calumniis afficiaris, eas tacitus perfer, omni abstinens inprecatione, omni cupiditate vindictæ, tibi que ipsi sæpius occine: *Parthenophile esto quod audis, nempe genuinus filius Mariæ.* Video quid mihi possis reponere, duo scilicet: Alterum est, velle te equidem perlibenter eas injurias & infamiam perferre, si reus esses; aut talia innocentem sustinere, nimis arduum videri. Alterum est, timere te, ne, si ita tacitus ea opprobria perferas, omnibus fias despectui; metuis nimirum te habendum reum, aliaque, ac alia pericula incursum. Itanè sane Parthenophile? non te multis responsionibus ego quidem fatigabo; novi genium tuum ad virtutem pronum, hinc tuis querelis repono primo quod memorat

morat *Lucas Wadingus in annal. ad annum 1278. n. 29.* B. Joannes Pechamus Anglus humili quidem loco natus, alto tamen ingenio præditus. In prima adolescentia litteris operam dedit Lutetiae Parisiorum, Magistro usus S. Bonaventura cujus insistens vestigiis in ordine S. Francisci doctrina, & sanctitate excelluit. Sed non defuerunt calumniatores, neque enim egregiae virtuti sua deesse tinea potest, accusatus namque apud S. Bonaventuram Magistrum generalem, ordinis, doluit quidem valde ob iniustam honori maculam, & denigratam famam. Dum tamen coram imagine Christi in crucem affixi ferventius oraret, & profusis lacrimis conquere-retur injuste tantas se pati calumnias, atque id à Domino permitti; intonuit ex alto Crucifixus, & subsequentes versus vel sub hoc ipso metro, aut certe sensu pronunciavit, qui in hunc ipsum diem habentur exscripti ante ipsam imaginem Crucifixi:

Et ego quid demerui pendens inter latrones?

Oravi, nec obtinui carnis petitiones.

Cali-

Calicem mortis sorbui, Patri placere studui per
carnis passiones.

Ergo non murmur exeat, si non fit, quod orasti,
Dum fraudat desiderium, ad majus beneficium
datorem obligasti.

Ad me si levas oculus, vides argento vendi,
Tradi quoque per osculum, & dure comprehendi;
Et alligari funibus, confici verberibus, sine lege
parcendi:

Relinquor ab amantibus, velut jam desperatus,
Præsentor Pontificibus quasi latro ligatus;
Quos amavi fortius ab illis citius sum spretus, &
negatus.

Tibi clamor, derisio, severitas minarum,
Et capitis velatio, & ictus maxillarum.

Omnes impune feriunt; & quidquid mihi fa-
ciunt videtur esse parum.

Saturatus opprobriis ducor ad Pilatum,
Renovatis injuriis ruunt in accusatum.

Hinc homicidam liberant; & me cruento ver-
berant ad mortem indicatum.

Nilibi habet veritas, si ve jus alligando,
Sed æmula clamoritas prævalet insultando.

Nec Præses dat præsidia, nec curam gerit curia de
justo liberando.

Quasi vile mancipium dat in Herodis manus,
Mox producor in medium, deludor ut infanus.

Tandem remissus Pontio, diro mortis supplicio
condemnor ut profanus.

Extra muros ejicior; & ipse crucem fero,
Matre vidente vestimentis spoliior, quæ gero!

Tan-

Tandem clavis confodior, & in cruce morior, de
vita non despero.

Tu ergo vermis non turberis, si statim non consequeris, quidquid à Patre queris.

Obstupuit hisce auditis cæterum religiosus Pater, ac spirituali plenus dulcedine patientique animo deinceps tulit calumnias, quas tamen pro paterna sua cura in morigerum filium optimus Deus illico detegi permisit. Neque ego ullus dubito, si animum tuum Parthenophile serio ad piissimos versus hosce meditando sæpius applicueris, fore ut & tu similes patientiæ spiritus concipias. Ad alterum quod attinet querelarum tuarum punctum, cum scilicet metuis te plane ab injuriis opprimendum; mihi crede, si consilium meum sequaris, ac in honorem, reverentiamque dilectissimæ tuæ Matris hæcce injurias heroico animo coneris perferre, te ab omni periculo, ac detrimento liberum ab ipsa Domina conservatum iri. Fuit, qui mille convitia, & flagitia comminisceretur in S. Venturinum ex ordine S. P. Dominici, quo plus quam vaticanum suum odium explere posset;

jam

jam statuerat ad moderatorem deferre, jam portas accesserat, ut Præsidi confidens criminationes exponeret, cæterosque religiosos in Venturinū concitaret; verum transeundum erat Accusatori templum, ubi in innoxium Venturinum incidit; precabatur autem is ante sacram Dei Matris imaginem, atque ita in sublime elatus à terra apparuit, ut altitudo in aëre suspensi altitudinem imaginis exæquaret, & è regione illius Venturinus penderet. Accessit aliud prodigium; criminator siquidem Venturino insuper loquentem audivit Matrem DEI, verè in servis suis etiam admirabilem: ex quibus visis, ac auditis in tantum fuit exterritus, ut agnitum errorem, pessimumque consilium mutaret simul, & damnaret peccatum confessione expians; tum veniam à viro sancto precaretur, serio professus, nemini impostero quam Venturino se amiciosem fore. *P. Barry in anno Marian. 28. Martii.* Vide sis Parthenophile curam, ac maternum animum ter Electæ Virginis Matris nostræ erga suos clientes,
B qui

qui injurias sibi illatas & sustinere patienter; & rei totius exitum Matri æterni judicis commendare ferventer consueverunt. Sed libet insuper aliud forte terribilius, sed æqualis vel majoris solatii exemplum adjungere ex *Philiberto Moneto in litte ann. Collegii Gandens. 1612.* In finitimo quodam oppido Gandiæ mulieri pudicæ, & piæ petulans mulier objecerat in jurgio per summā calumniam, quotquot haberet liberos, eos omnes ex adulterio suscepisse. Quid animi existimas Parthenophile fuisse piæ Deiparæque, addictissimæ Matronæ? rem tacitus totam illi, quam plus amabat suis liberis, & oculis Virgini commisit discernendam. Itum noctu cōbitum; sed vix fœmina somnum ceperat, cum à marito nimiū injuriosæ culumniæ credulo è lecto exturbata, ad arborem rapitur, laqueoque ex ea, propria carnificis mariti manu suspenditur: sed erat quæ manum supponeret consolatrix afflictorum, imo & funem dirupit, non secus, quam si novacula discissus fuisset. Ergo inconcubia

bia

bia nocte tacite gementem, remque totam DEO, ac miserorum solatio Mariæ commendantem denuo miseram oviculam conjugem in editum collem protractat, magnoque impetu sæpius impulsam in præruptas rupes præcipientem dare conatur; sed nec vestigio movere poterat, firmante eam manu MARIÆ. Retractam ergo denuo domum uxorem lecto se dare imperat, quod cum executâ esset misera, certa que mori, fistulam ferream glandibus plumbeis fartam in pectus uxoris, identidem opem Virginis implorantis explosurus admovet, verum flamma nulla ex sulphurato fomite concipitur. Ergo alteram expedit flammam concepturam, & is excussus quidem est ingenti fragore, ac in sinum pavidæ mulieris summo impetu delatus globus, sed quasi laneus esset ictu penitus inani. Unde tandem conversus latro maritus veniam rogat, facileque à mitissima conjugè impetrat; uterque vero se æternum Dei Matri, devotissimeq; devovet. Ex quibus, aliisque sexcentis facile colligis Parthenophile,

quo sub præsidio versentur ii, qui injurias criminationes æquo animo ferentes, exemplo Virginis, gemente quidem animo, cœterum pacato, & in DEI voluntatem resignato perferre allaborant. Tu, age, propositumque ejusmodi apud animum tuum concipe, ex amore, compassionisque affectu erga dolorosam tuam Matrem omnes calumnias, detractiones, omnesque delationes sive iis veritas subsit, sive malevolo animo confictæ fuerint, quo decet Martyrum Reginæ filium, heroico animo perferendi, erit tempus cum hujus sibi delati cultus memor, patientiam tuam æterno præmio per filium suum coronari fidelissima Mater exposcet.

CAPUT III.

Sæpius memoria versandos dolores B. V. M. quod aptissime fiet recitando officium de dolorosa Dominâ nostrâ.

NOsti equidem Parthenophile ipsam dulcissimam Matrem tuam apud S. Bri-

Brigittam in revelationibus à Bonifacio IX. & Martino sexto approbatis, teste Mallonio in SS. *Syndone cap. 1. n. 19.* & amplissima polliceri præmia iis, qui devoto animo suos dolores venerentur; & non mediocriter conqueri de illis, qui tantos suos cruciatus negligentes, eorum non reminiscuntur. Sic igitur inquit Virgo: *Respicio ad omnes qui in mundo sunt, si forte sint aliqui, qui compatiantur mihi, & recogitent dolorem meum; & valde paucos invenio; Ideo filia licet à multis neglecta sim, tu tamen non obliviscaris me, vide dolorem meum, & imitare quantum potes; considera dolores meos, & lacrymas.* Quin & Te Parthenophile hisce verbis alloqui tristissima Mater tua censenda est, ut tui qua amoris, qua doloris ex immenso mœroris Mariani oceano hausti specimen hodie, cæterisve diebus edas, per horas singulas dolorosæ Virginis recordaberis, quod ut facilius possis, horas diurnas, quas vocant officium minus de angustiis Matris tuæ recitandum piè, & attendè, subjiciam; quid præmii inde sis consecuturus infra intelliges.

B 3

Offi.

Officium de septem sacris doloribus B.V.M.

Ad matutinum.

Prædictio gladii Simeonis.

Eia mea labia nunc annunciate ;
 Dolores, & compassionem virginis beatæ.
 Domina in adiutorium meum intende,
 Domina ad adiuvandum me festina.
 Gloria Patri & filio & Spiritui Sancto; sicut erat
 in principio & nunc & semper & in sæcula sæ-
 culorum Amen.

Hymnus.

Septem tuos dolores
 Maria cum considero,
 Tecum pati labores,
 Tecum mori desidero.
 Annæ gemit senectus,
 Et Simeon affligitur,
 Doloris eniæ pectus
 Quando Tibi transfigitur.
 ♯. Tuam ipsius animam pertransibit gladius do-
 loris.
 ♯. Ut revelentur ex multis cordibus cogitationes.

Oratio.

INterveniat pro nobis quæsumus Do-
 mine JESU Christe nunc, & in hora
 mortis

mortis nostræ apud tuam clementiam
 B. V. Maria Mater tua, cujus sacratissi-
 mam animam in hora passionis tuæ do-
 loris gladius pertransiuit. Per te JESU
 Christe Salvator mundi, qui cum Patre
 & Spiritu Sancto vivis & regnas in sæ-
 cula sæculorum.

ψ. Domine exaudi orationem meam,

℞. Et clamor meus ad te veniat.

Et fidelium animæ per intercessionem dolorosæ
 Virginis requiescant in pace.

Ad Primam.

Fuga in Ægyptum.

Domina in adiutorium &c. Domina ad adjuvan-
 dum &c.

Gloria Patri &c. Sicut erat in principio &c.

Hymnus.

Fugis Maria prolis

Onusta sacro pondere,

Et luminare solis

De nocte vis abscondere;

Ægyptus est asyli

Locus tuis amoribus;

Juxta fluenta Nili

Liquescis in doloribus.

ψ. Tuam ipsius animam &c. ℞. Ut revelentur &c.

Oratio & reliqua ut supra.

Ad Tertiam.

Amissio Filii in Templo.

Domina in adiutorium &c. Domina ad adjuvandum &c.

Gloria Patri & filio, & Spiritui S. Sicus erat in principio &c.

Hymnus.

In Patris esse rebus
Cum nescires filium;

Visa es tribus diebus
Pallere sicut lilium.

Clamans per angiportus
Fili, replebas æthera;

Dictura plus, obortus
Dolor premebat cœtera.

ψ. Tuam ipsius animam pertransibit gladius doloris.

℞. Ut revelentur ex multis cordibus cogitationes.

Oratio.

INterveniat pro nobis quæsumus Domine Jesu Christe, nunc & in hora mortis nostræ apud tuam clementiam B. Virgo Maria Mater tua, cujus sacratissimam animam in hora passionis tuæ doloris gladius pertransivit. Per te Jesu Christe Salvator mundi, qui cum Patre & Spiritu Sancto vivis, & regnas in sæcula sæculorum Amen.

ψ. De-

ψ. Domine exaudi, orationem meam.

℞. Et clamor meus ad te veniat.

Et Fidelium animæ per intercessionem dolorosæ
virginis requiescant in pace Amen.

Ad Sextam.

Occursus Christi cum cruce.

Domina in adiutorium meum intende;

Domina ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri &c. Sicut erat in principio &c.

Hymnus.

En fert trabale lignum,

Flagrisque Jesus icitur,

O Mater ecce signum,

Cui porro contradicitur.

Eheu crucem ferenti,

Corpus fluit cruoribus;

Et cor tibi parenti,

Submergitur doloribus.

ψ. Tuam ipsius animam &c. ℞. Us revelen-
tur &c.

Ad Nonam.

Astat Virgo Mater morienti filio.

Domina in adiutorium meum intende,

Domina ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri &c. Sicut erat &c.

Hymnus.

Calvariæ est amoris,

Et est doloris vinea,

B 5

Sunt

Hebdomas Patientiæ

Sunt præla vinitoris

Clavi & corona spinea.

Dum fixus est Jesus,

Crucisque calcet torculum,

Amor dolore læsus,

Premit Mariæ corculum.

Ÿ. Tuam ipsius animam &c. R. Ut reveleñ-
tur &c.

Oratio cum reliquis supra.

Ad vesperas.

Depositio Christi de cruce.

Hymnus.

Maria quando Petra

Sensu doloris scinditur,

Diesque nocte tetra

Luger, tibi cor finditur.

Deposita membra ligno,

Sed membra casta lumine,

Foves sinu benigno,

Lavas doloris flumine.

Ÿ. Tuam ipsius animam pertransibit gladius do-
loris.

R. Ut revelentur ex multis cordibus cogitationes.

Oratio.

INterveniat pro nobis quæsumus Do-
mine JESU Christe nunc & in hora
mortis

mortis nostræ apud Tuam clementiam
 B. Virgo Maria Mater tua, cujus sacra-
 tissimam animam in hora passionis tuæ
 doloris gladius pertransiuit. Per Te
 Jesu Christe Salvator Mundi, qui cum
 Patre, & spiritu sancto vivis & regnas
 in sæcula sæculorum Amen.

ψ. Domine exaudi orationem meam,

℣. Et clamor meus ad te veniat.

Et fidelium animæ per intercessionem dolorosæ
 Virginis requiescant in pace.

Ad completorium

Sepultura Christi.

ψ. Converte nos Deus salutaris noster,

℣. Et per dolores Virginis averte iram tuam a no-
 bis.

Domina in adiutorium &c. Domina ad adjuvan-
 dum &c.

Gloria Patri &c. Sicut erat &c.

Hymnus.

Cum filio sepulto

Lapis sepulchro advolvitur,

Tibi Maria multo

Dolore vita solvitur;

Sedens ad antra tumbæ

Mæsto susurro murmuris.

Instar gemis columbæ,

Et plangis instar turturis

Commendatio.

O Mater ut dolorum
 Per hanc amaritudinem,
 Cœlestium bonorum
 Gustem suavitudinem;
 Tecum pati labores,
 Tecum mori desidero,
 Septem tuos dolores
 Dum plaugo, & considero.

Habes Parthenophile officium sacris doloribus Matris Tuæ consecratum; nunc, quid præmii vel mercedis, si illud impigre consuetis horis perlegas, sis reportaturus, ex sequenti colliges historia; qua finita ad diem lunæ pacifice transigendum procedemus. Testatur author Pomerii *lib. 3. de B.V. p. 4. a. 3.* Beatum Evangelistam Joannem, ingens aliquando incessisse desiderium videndæ dilectissimæ suæ Matris, posteaquam jam ad cœlos assumpta fuisset. Igitur quodam tempore à se abreptus, spectavit cum Christo Dominam, audivitque de illius tormentis in cruce toleratis, atque de ingenti compassionis & commiserationis affectu dolorosæ Matris disserentem: filio deinde supplicavit Piissimam

simam

Summa Deipara, ut cœleste quoddam munus, idque non vulgare omnibus impertiretur, qui pie rerum illarum tum gestarum meminissent; Cui filius in dolorosam Matrem animo promptissimus illico hæc quatuor dona adpromisit: *Primum*, ut quisquis per dolores ante adductos precaretur, is priusquam è vita discederet, verum, ac syncerum de præteritis culpis dolorem cœlitus impetraret. *Alterum* fore ut suo ipsius præsertim imminente morte præsidio muniretur. *Tertium* se illius quisquis esset, cordi sua supplicia inscripturum: ideoque mercedem olim liberalissimam præstiturum. *Tandem* se Matri omne jus, facultatemque concedere pro tali aliquo quidlibet impetrandi. Felicem te Parthenophile si cordi tuo supplicia Salvatoris inscripta forent; felicissimum si dolorosa Mater tua pro Te vitam æternam à filio expostulet; sed confide, dolores Virginis afflictissimæ meditare identitem; erit, spero, ea hora, qua te hisce donis locupletem efficiet.